

KOSTNICKÉ JISKRY

Evangelický týdeník

10/2019

Příští číslo vyjde
3. dubna 2019

Z obsahu

* Impulzy pro dobu postní

* Boží člověk má svítit jako světlo ve tmě

20. března 2019

ročník 104

cena: 13 + 3 Kč

Poselství k neděli Oculi

VÝKŘIK V NOUZI
IZAJÁŠ 38,14

Panovníku, jsem v tísní, zasaď se o mne!

(ČEP). Tak se modlí vážně nemocný Chizkijáš, judský král. Tenhle příběh najdeme v Iz 38,1-8 či ve 2 Kr 20,1-11. Nic se ale nepíše o důvodech jeho nemoci. Jestli si to nějak „zasloužil“. Dostal od Hospodina skrze proroka Izajáše radu, aby sepsal závěť, protože prognóza jeho nemoci byla jednoznačná: smrt. Chizkijáš se místo toho otočil (od Izajáše) tváří ke zdi a takto se modlil.

Pane, jsem zmožen, přijď mi na pomoc! (Jeruzalémská). Tak se modlí nemocný i dnes. Příběhy píše sám život. A i dnes jsou často neznámé důvody nemoci. I dnes bývají výhledy beznadějně. Ale nejdůležitější medicína zůstává stejná po staletí. Modlitba.

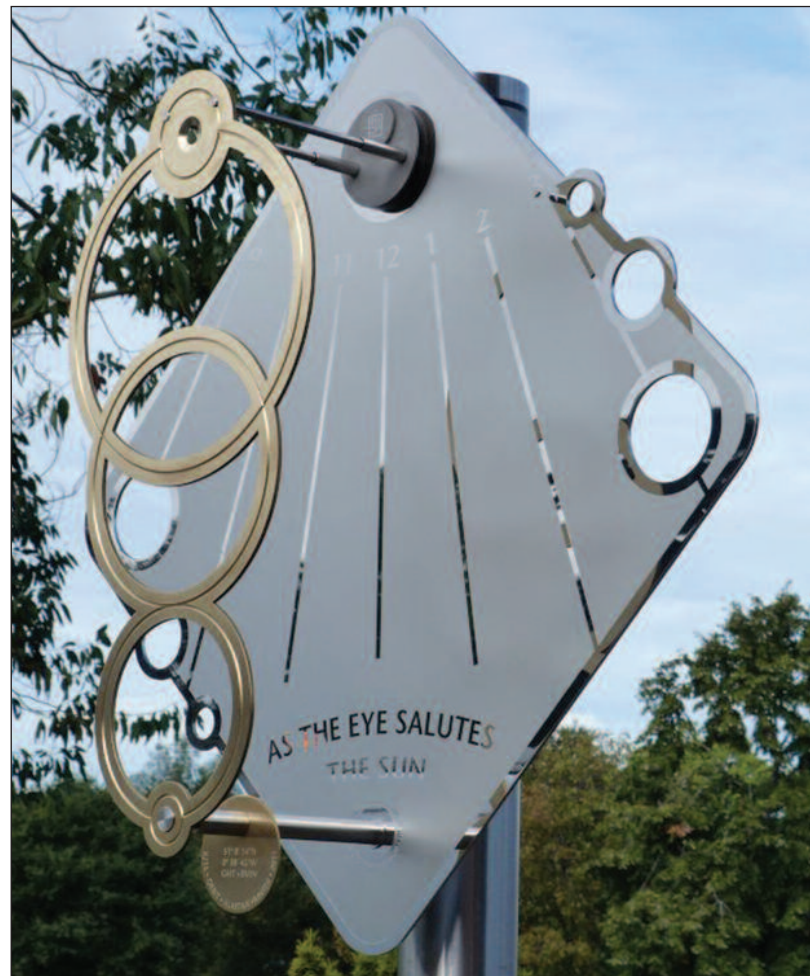
Důležité je i složení toho léčivého přípravku. Modlitba krále Chizkijáše, jeho výkřik v nouzi se skládá

nejen z nářku (Iz 38,10-16) ale také chvály a děků (v. 17-20). I v nouzi se obrátil k Bohu a toužil po jeho pomoci.

A pak bylo darováno Chizkijášovi nejen uzdravení a dalších 15 let života (a tímto i syn, nástupce trůnu) ale i zázračné znamení od Hospodina (zpětný pohyb slunečního stínu).

Ať jsou naše výkřiky v nouzi nejen nářkem, „sípáním a kvílením“ (viz celý verš Iz 38,14), ale také vzpomínkou na vše dobré, co jsme od Pána dostali, připomínkou jeho zaslíbení, která jsou zapsána v Bibli, chválou nad jeho úžasným plánem pro nás, i když ho zrovna z hlubin nemoci nechápeme. A pak ať se dějí zázraky, ať se děje Boží vůle.

Ewa Jelinek,
farářka FS ČCE v Ostravě
(tč. na rodičovské dovolené)

Půjdou někdy u nás sluneční hodiny dobře i v létě? - viz str. 4

Dobří holubi se vrací

Vypůjčil jsem si titulky známého filmu z prostředí protialkoholní léčebny, ale ne proto, abych se zamýšlel nad naší propadlostí nějakým nedobrým návykům – nemusí to být zrovna alkohol. Přišel mi na mysl, když jsem se v Náchodě nastěhoval na „Skalku“, kde nad zahradou každý den několikrát

krouží hejno poštovních holubů. Soused chová tyto ptáky, kteří v dnešní době nejrůznějších bezdrátových spojů a orientačních družic už nekonají své původní „povolání“. Dnes se z toho stal sport a měli bychom jim říkat spíše závodní holubi. Lidé obdivují jejich orientaci i na velké vzdálenosti, jejich rych-

lost letu (až 100 km/h) a jejich věrnost rodnému hnízdu. Už nenosí pouzderka s písemným vzkazem, jak to bývalo po celá staletí, i když i dnes jsou možná někde užiteční také tímto způsobem. Ti „závodní“ jsou okroužkováni na nohou, a tak je možno zjistit jejich domovské hnízdiště.

Zvláštní schopnosti poštovních holubů vrátit se i z velkých vzdáleností do svého holubníku nejsou dosud spolehlivě vysvětleny. Snad nejpravděpodobnější je, že sledují siločáry magnetického pole Země. Zdá se, že je vnímají nejspíše sluchem – při zalepených ušních otvorech jsou dezorientováni a vrací se po delší době, když se jim podaří nálepky odstranit. Pro magnetické silokřivky jako prostředek jejich orientace také svědčí rušivý vliv

Dokončení na str. 2

AKTUALITA: SLOVENSKÁ INICIATIVA “PROGRESIVNÍ VĚŘÍCÍ”

Martin Kováč

Dvakačovickou evangelickou faru navštívil významný aktivista a kněz České Starokatolické církve v Bratislavě, doktorand Martin Kováč. Skupinku účastníků společné besedy a dialogu zaujalo, kromě představení Starokatolické církve a jejího zrodu ve světě a u nás, seznámení s veřejně společenskými aktivitami, kterými se Martin Kováč neúnavně a intenzivně zabývá. Nyní kupříkladu pomáhá při volební kampani kandidátce na prezidentku Slovenska Zuzaně Čaputové a kandidátovi do Evropského parlamentu profesorovi Ondřeji Prostředníkovi.

Nejvíce z toho nás posluchače, ale dovolím si to přenést i na všechny církve a jejich členy, potěšila iniciativa Progresivní věřící, která v létě 2018 na Slovensku zahájila svoji působnost. Manifest s názvem - *Viera, ktorá nás posúva vpred* - si zaslouží důkladné pozornosti nás věřících i lidí dobré vůle v České republice. Znění Manifestu uvádíme v originálním jazyce.

Manifest Progresívnych veriáciach

Viera dáva človeku inšpiráciu a silu meniť svet okolo seba k lepšiemu. Viera v Boha, vyjadrená v univerzálnych príbehoch náboženských textov, je toho dôkazom. Náboženská viera často človeka posúva vpred, dáva mu nádej a stáva sa hýbateľom civilizačných zmien v dejinách ľudstva. Ako veriáci rôznych vyznaní a náboženstiev chceme nadviazať na to, čo Slovensko ako demokratická krajina dokázalo za prvé štorľsto-

Dokončení na str. 2

Úloha státu v péči o potřebné?

Jsem toho názoru, že stát by měl občanům zejména garantovat bezpečí a spravedlnost. Jinými slovy, vláda má monopol na násilí, aby mohla lidi chránit a vynucovat dodržování zákonů. To je myslím základ společnosti, kde se můžeme cítit dobře. Ale co má dělat stát dál? Má zajišťovat dopravu, školství, zdravotnictví, péči o potřebné? Ačkoli jsme si již zvykli na model mocného státu, který usiluje o blahobyt pro všechny a tudíž se snaží zasahovat téměř do všech oblastí lidského života, protože sám ví, co je pro občany nejlepší, tak bych si dovolil vyjádřit určité pochybnosti, zda je to dobře. Zaměřím se na oblast sociálních věcí, se kterou mám nějaké zkušenosti. Zasloužil jsem vyprávění o nějaké škole, kde rodiče vybírají mezi sebou peníze na několik potřebných dětí a za ty jim nakupují obědy. Je to adresné, smysluplné a dárci z toho mají dobrý pocit. Řekl bych, že svépomocná podpora v komunitách, kterou jistým způsobem je i škola, je ideální vzhledem ke společenské kontrole. Hádám, že když spolužáci uvidí chudé děti házet mince třeba do automatu na coca-colu, podpora ostatních se jim brzy zastaví. Jednoduché a efektivní.

A teď si představte, že by stát umožnil občanům věnovat 10 % svých daní, které by jinak zaplatili státu, na charitu nebo diakonii. Tím by dostali občané právo určit ke komu má směřovat sociální podpora ve výši několika miliard. Tuším, že na rozdíl od úředníků společnost často funguje levněji, rychleji a efektivněji. Jen jí dát důvěru. Možná, že namítnete: „Již nyní máme možnost odpočtu darů z daní a nikdo nedává“. Odpovídám, proč by to někdo dělal, odpočty jsou zatím nevýhodné. Další mohou mít pochybnosti o tom, jestli by lidé chtěli věnovat své prostředky na podporu jakoby pro některé nepopulární skupiny potřebných. Namátkou se může jednat o sexuální menšiny, migranty, Romy, prostitutky, bezdomovce, narkomany. Ovšem to možná platí dnes, ale ruku na srdce: „Chtěli bychom třeba, aby naše děti potkávaly v parku mrtvé bezdomovce?“ Hádám, že společnost by se časem naučila své problémy řešit a navíc by se ulevilo samotným dobročinným organizacím, kterým by odpadla byrokracie související s dotacemi.

Promiňte mi tu drzost, ale osobně se domnívám, že není dobře, aby náš sociální systém dál v lidech posiloval vědomí, že nikdo vlastně nikoho nepotřebuje, protože stát se postará. Navíc s tím, že aby se člověk nemusel ponížovat, tak nemusí žádat, nýbrž má nárok. A proč také podporovat jen ty nejchudší. Některé dávky patří prostě všem bez ohledu na to, zda jde o bohatého či chudého.

Dnes je díky Bohu dobře, máme prosperitu. Nicméně si myslím, že bychom měli začít více hlásat, že základem je spolehnout se na Hospodina. Tedy nikoli na všemocný stát. V čase krize se to totiž může hodit.

Ivo Kraus

KYJEV PROTESTOVAL PROTI ZATČENÍ UKRAJINSKÉHO ARCIBISKUPA
Ukrajina 5. března diplomatickými kanály protestovala proti víkendovému incidentu na okupovaném Krymu, kde ruská policie na několik hodin zatkla ukrajinského arcibiskupa Klymenta. Oznámila to agentura Unian. Jeden z nejvyšších představitelů nové samostatné ukrajinské pravoslavné církve byl v neděli zadržen v krymském Simferopolu, údajně pro podezření z krádeže a výtržnictví. Arcibiskup je představitelem nové ukrajinské národní církve, kterou počátkem roku navzdory energickým protestům Moskvy formálně uznal konstantinopolský patriarcha Bartoloměj. Ruská pravoslavná církev, nejpočetnější a nejvlivnější z pravoslavných církví na světě, v reakci přerušila s úřadem konstantinopolského patriarchy veškeré styky. Novou církev na Ukrajině odsuzuje nejtvrdšími výrazy jako odštěpe-neckou, rozvratnickou a kacířskou. Ruské pravoslaví má na Ukrajině stále značný vliv, v zemi vedle nové národní církve dál působí pravoslavná církev podřízená moskevskému patriarchátu. Mezi oběma církevními komunitami panuje značné napětí doprovázené nezřídka násilnými spory o církevní majetek.

podle ČTK

V CHARITATIVNÍ LOTERII VYHRÁL PAPEŽOVO LAMBORGHINI HURACÁN ČECH ZE SKUTČE
Unikátní bílý model vozu Lamborghini Huracán, který od italské automobilky předloni dostal papež František, získal v internetové charitativní loterii Čech ze Skutče. Informoval o tom server omaze.com, jehož prostřednictvím se loterie uskutečnila. Nejnižší možný vklad byl deset dolarů (230 Kč). Papež darovaný sportovní vůz posvětil a na kapotu přidal svůj podpis. Loterie vynesla celkem 200 000 eur (přes pět milionů Kč) a její výtězek půjde na obnovu křesťanských kostelů zničených takzvaným Islámským státem v Iráku a na pomoc tamním křesťanům. Na míru vyrobené auto v papežských barvách bílé a zlaté bylo loni nejprve vydraženo v aukci v aukční síni společnosti Sotheby's v Monaku za 715 000 eur (18,3 milionu Kč podle současného kurzu). Vítěz, kterým byla podle serveru Novinky.cz jedna španělská autopůjčovna, ale transakci nedokončil. Pořadatelé akce se proto rozhodli pro charitativní internetovou loterii. Papež je na neobvyklé dary zvyklý. V minulosti již obdržel například motocykl značky Harley-Davidson, následně jej rovněž poslal do charitativní aukce.

www.christnet.eu

Americký generál a prezident David Dwight EISENHOWER

(14.10.1890 DENISTONU, TEXAS – 28.3.1969 WASHINGTON)

David byl sedmým synem v rodině učitele, jeho matka se přidala ke Svědkům Jehovovým a shromažďovala je ve vlastním domě. Přes jejich pacifismus se rozhodl pro vojenskou dráhu a po maturitě úspěšně absolvoval několik vojenských škol. Vynikl také jako sportovec. Za 1. světové války velel tankistům, 1922-1924 byl v Panamě, 1929-1935 na Filipínách. Japonský útok na Pearl Harbour 1941 zatáhl USA do války a Eisenhower připravoval plány pod generálem G. C. Marshalllem. Ten mu r. 1942 svěřil vedení bojů v Tunisu a r. 1944 vrchní velení při spojenecké invazi do Francie podle jeho plánů. Osvědčil při tom své taktické a diplomatické schopnosti: musil vycházet s ambiciózními podřízenými generály a s politiky (s Churchilllem i Stalinem). V květnu 1945 v Remeši přijal kapitulaci Německa od maršála Alfreda Jodla. Dal ihned dokumentovat německé koncentrační tábory, aby se zabránilo pozdějším dezinformacím. Velel americké okupační zóně v Německu a řešil postavení německých válečných zajatců. 1950-1952 byl vrchním velitelem NATO. V letech 1953 -1961 zastával úřad 34. prezidenta USA za republikánskou stranu, přesto však pokračoval v (rooseveltovské) politice „Nového údelu“ v sociální oblasti, zdravotnictví a školství. R. 1957 vyhlásil doktrinu proti sovětské expanzi na Blízkém Východě V r. 1959 však hostil sovětského státníka N. S. Chruščova, prvního tajemníka ÚV KSSS, kterého pozval do USA. Zanechal spis: *Křížové tažení v Evropě* (memoáry). *Bůh stvořil lidi aby užívali, ale neničili plody země a svého vlastního snažení. Bez Boha by nemohla existovat americká forma vlády. Každá zbraň, která je vyrobena,... znamená v důsledku ožebračování hladových, kteří nedostanou najíst, a těch, kdo nemají co na sebe a neseženou oděv. Odcházím. Snad mě Bůh přijme.*

Bohuslav Vik

AKTUALITA: SLOVENSKÁ INICIATIVA “PROGRESIVNÍ VĚŘÍCÍ”

Dokončení ze str. 1
roče svojej existencie. Sme presvedčení, že vláda našej aktívnej angažovanosti, viere, nádeji a láske môžeme byť hrdí na krajinu, ktorej budúcnosť tvoríme. Vychádzame pritom z európskych duchovných koreňov. Hlásime sa k príbehu Ježiša z Nazaretu ako aj k ďalším mierumilovným učeniam a tézam založeným na láske k blížnemu a zodpovednosti voči svetu okolo nás. Chceme tvoriť a pozitívne ovplyvňovať našu budúcnosť. Zároveň sa ale chceme kriticky vysporiadať s temnými bodmi našej náboženskej a politickej minulosti a dôsledne sa distancujeme od súčasných rasisticky a nenávisťne motivovaných politických subjektov a ich podpory zo strany niektorých náboženských predstaviteľov na Slovensku. Sme za pokojné spolužitie rôznych kultúr a náboženstiev. Chceme nadviazať na tie momenty slovenskej histórie, v ktorých súžitie a spolupráca prispievali k rozvoju krajiny a spoločnosti. Veríme v lepšiu budúcnosť Slovenska ako miesta, pre ktoré pestrosť a rôznosť nie je hrozbou, ale obohatením. Chceme hľadať spoločnú cestu, nie spoločného nepriateľa.

Sme za ochranu a podporu rodiny, hlásime sa k otvorenej, súdržnej a solidárnej spoločnosti. Chceme, aby česťnosť, transparentnosť a schopnosť zodpovedať sa boli neoddeliteľnou súčasťou verejného života. Sme totiž presvedčení, že práve takéto hodnoty sú ovocím skutočnej viery. Tieto postoje sú pre nás cestou, na ktorú požívame každého, kto nebude zneužívať náboženský jazyk na šírenie strachu a nenávisť. Každého, kto bude konať podľa svojho svedomia, v spolupráci so všetkými ľuďmi dobrej vôle a bude rešpektovať tie isté civilizačné pravidlá, ktoré našu spoločnosť naučili žiť v slobode a vzájomnom porozumení. Chceme takejto viere vytvoriť zázemie – miesto pre ľudí s otvorenou myslou a túžbou po šťastnom a plnohodnotnom živote nielen pre nich samotných, ale aj pre ostatných. Chceme veriť, že je to možné. Chceme veriť. Otvorene a progresívne. Manifest podpořily a podepsaly mnohé osobnosti verejného života na Slovensku.

Zdroj textu: <https://www.facebook.com/progresivniveriaci/>

Dušan Ehmig

Dobří holubi se vracejí

Dokončení ze str. 1

bouří nebo silných rozhlasových nebo televizních vyslačů na zamíření holubů správným směrem. Nějakou roli hraje snad také čich, ale je prý dokonce možné, že jim zobák slouží jako magnetická střelka kompasu. Kromě toho používají zřejmě také zrak a smysl vnímat postavení slunce v určitou roční a denní dobu. Jak mě ujistil soused holubář, jeho „závodníci“ nemohou nic vidět při transportu v bednách od rodného holubníku na místo vypuštění. Jako silné motivace pro rychlý návrat využívají někdy holubáři zamilovanost holubích párů nebo jejich pocit zodpovědnosti vystřídat druha či družku v sezení na vejcích a krmení mláďat. Holubí závody se tedy konají tak, že chovatel odveze své hejno na určené startovní místo. Tam je zaznamenán čas, kdy je vypustí, a doma zase čas jejich návratu. Za cíl se považuje, když pták vejde dovnitř holubníku, ne když posedává třeba skoro doma někde na střeše. Samozřejmě také záleží na počtu holubů,

kteří jsou tak „dobří, že se vrátili“. Někteří se ztratí cestou, ztráty jsou někdy velké, třeba i polovina vypuštěného hejna. Vzdálenosti trati jsou od několika set až přes 1000 kilometrů. Pro naše holubí borce je maximální vzdáleností třeba Brusel v Belgii nebo Le Havre ve Francii. Zvláštní spolehlivost stěhovavých ptáků, s níž si dobře pamatují čas i místo svého návratu k rodnému hnízdu, použil prorok Jeremáš (8, 7) jako kontrast k nevěrnosti Izraele: I čáp na nebi zná svůj čas, hrdlička, vlaštovka a jeřáb dodržují čas svého přiletu, ale můj lid nezná Hospodinovy řády. Holubi kromě některých druhů nejsou stěhovaví ptáci, ale přesto lnou k místu svého „domova“ a snaží se k němu vracet i ze značných dálek. Připomnělo mi to slovo ze žalmu 84, 4: Vždyť i vrabec přístřeší si najde, vlaštovka si staví hnízdo u tvých oltářů, aby svá mláďata zde uložila, Hospodine zástupů, můj králi a můj Bože! Opět je to jenom obraz, ti ptáci tam nehnízдили z duchovních pohnutek. Žalmista v tom vidí ilustraci vztahu

člověka k Bohu, na rozdíl od Jeremjáše tentokrát pozitivní (Ž 84, 5-6): Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě (Bože), mohou tě zde vždy chválit. Blaze člověku, jenž sílu hledá v tobě, těm, kteří se vydávají na pouť. Být blízko Pánu Bohu, být mezi lidmi, kteří mají víru v něho a lásku k němu, kteří vědí, komu mohou za všechno dobré – a někdy i nesnadné – děkovat, to nám přináší hluboké štěstí. Možná, že jsme na to po desetiletích církevního návyku pozapomněli. Ale jen to vděčně porovnejme se světem, který se k Bohu obrací zády! A vám, kteří jako byste v domově víry ještě nebyli doma, kteří se teprve „vydáváte na pouť“: ŠŤASTNOU CESTU a upřímné přivítání v cíli! Nedejte se odradit, stojt to za to. Bůh vás miluje víc než holubi svá holoubata a jste u něho doma, i když jste to do nedávna nevěděli. Navíc pamatujte: Ježíš Kristus nestojí jen o „dobré holuby“, ale zve právě ty zbloudilé, pomalejší a polámané.

Pavel Javornický

Znamení před druhým příchodem Krista

Mt 24,3-14; 2 Tes 2,1-12

Známe jistě všichni podobenství o deseti družičkách. Blíží se chvíle, kdy Pán Ježíš přijde jako ženich pro své družičky - pro Církev. Přijde na oblaky a v jednom okamžiku vezme ze Země všechny věřící křesťany, kterým hoří plamen lásky v srdcích. V jednom okamžiku zmizí ze Země všichni věřící křesťané, kteří milují P. Ježíše. Mt 24,41-42; L 17,34-35; 1 K 15,51-54; 1 Tes 4,15-18. Kolik jich P. Ježíš asi vezme? V podobenství o družičkách čteme, že vezme polovinu. Dnes jsou na zemi 2 miliardy a 200 milionů křesťanů. Kdyby Pán Ježíš vzal polovinu, tak v jednom okamžiku zmizí ze země 1 miliarda a 100 milionů lidí. Kam půjdou křesťané, které Pán Ježíš vezme? Na nebeskou svatbu. Co se bude dít na zemi, když miliarda lidí najednou zmizí? Bude obrovský poplach. Poplach skončí tím, že vůdcové národů dojdou k závěru: Zmizení lidí bylo zapříčiněno vírou v Ježíše Krista. Aby se to už nikdy nestalo, zakážeme víru v Ježíše Krista na celé zemi. Nastane vzpoura proti živému Bohu a Ježíši Kristu. Vlády se ujme geniální politik, který bude cele proti Kristu; proto ho Bible nazývá antikristem. A začne největší vzpoura lidstva proti živému Bohu a proti Ježíši Kristu. (2 Tes 2,3-4) Kdo se pak přizná ke Kristu, bude popraven. (Zj 6,9-11) Chvilé příchodu P. Ježíše pro Církev se blíží. P. Ježíš však neřekl datum příchodu. Ale řekl nám, jaká znamení mu budou předcházet a signalizovat, že jeho příchod se blíží. V Bibli máme 7 druhů znamení - signálů. ZNAMENÍ nám budou připomínat: POZOR, příchod Krista je blízko !!!

1. V první skupině jsou znamení v přírodě.

Lukáš zaznamenal slova Pána Ježíše: „Na zemi bude úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře.“ (L 21,25) Evangelista Matouš zazna-

menal Kristova prorocká slova: „Na zemi bude hlad a zemětřesení na mnoha místech.“ (Mt 24,7) Jistě si vzpomínáte na obrovskou vlnu na moři – tsunami: 11. března 2011, kdy došlo k jednomu z nejsilnějších zemětřesení u východního pobřeží japonského ostrova Honšú. Až 38 m vysoká vlna tsunami usmrtila 28 tisíc lidí. ---Před několika lety obrovský supertajfun a velké mořské vlny zničily na Filipínách vesnice i města. Víc než 5 tisíc lidí zahynulo. Víc než 600 tisíc lidí zůstalo bez domů. Miliony lidí byly postiženy pohromou. ---V dubnu roku 2015 bylo mohutné zemětřesení v Nepálu. V Nepálu zahynulo přes 3 tisíce lidí, zhroutily se domy, obrovské laviny ničily vesnice i města. Odborníci připomínají, že pohrom v přírodě stále přibývá.

2. Druhou skupinou jsou znamení v životě národů.

Podle Krista jsou národy jak obilné lány na poli. (Mt 13,36-43) Každé obilí má čas zasévání, růstu, dozrávání a čas žně. Tak je tomu i s národy země. Každý národ má svůj počátek, pak čas růstu, čas dozrávání a pak se blíží žeň. Dozrávání národů je v tom, že národy chtějí být samostatné, nezávislé, suverénní. Každý národ chce řídit své vlastní záležitosti. Dozrávání národů vidíme ve 20. století. V roce 1945 bylo v OSN jen 45 států. Ve 21. století je jich už 196. I Slováci dožrali k samostatnosti. ---Také mezinárodní konflikty: „Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách... Povstane národ proti národu a království proti království.“ Mt 24,6-7. Tato slova se naplňují v poslední době tak viditelně, že mnozí lidé jsou zděšeni tím, co se děje.

3. Třetí skupinou znamení je životní styl lidí a mezilidské vztahy.

Kristus praví: "Jako bylo za dnů Noe, tak bude i za dnů Syna člověka: Jedli, pili, ženili se, vdávaly se! Jako bylo za dnů Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, sázeli, stavěli." (L 17,26-30) Tedy životní styl bude zaměřen, stejně jako tehdy, na hmotný blahobyt a užívání, na ekonomickou prosperitu. O mezilidských vztazích napsal apoštol Pavel v 2 Tm 3,1-5: "Věz, že v posledních dnech nastanou zlé časy. Lidé budou sobečtí, chamtiví, chvástají, nevděční, bezbožní, nesmiřitelní, pomlouvační, zrádní, nadutí .....atd. a budou mít raději rozkoš než Boha." I v naší společnosti přibývá bezbožných lidí.

4. Čtvrtou skupinou znamení je poznání zákonů přírody a technický pokrok.

550 let před Kristem zapsal Daniel tato Boží slova: „A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží." (Da 12,4) V době konce se rozmnoží poznání. Vědci konstatují, že k tomu, aby se zdvojnásobilo poznání světa bylo třeba 2 tisíce let. K druhému zdvojnásobení poznání světa bylo třeba už jen 20 let. Ke třetímu zdvojnásobení bylo třeba jen 10 let. Nyní dochází k dalšímu zdvojnásobení poznání už za 3 roky. To neuvěřitelně prudké zrychlování poznání tajemství přírody je také zcela jasně viditelným znamením

Pokračování na str. 3

Památce statečných duchovních JAROMÍRA KLIMECKÉHO A LADISLAVA KRÁLE

Pokračování z minulého čísla
To já jen charakterizují, nemalomyslním, ani Ty nesmíš. Pracuj statečně dále, jako my. [...] Něco Ti posílám, ale málo se vydává, zpěvníčky nestačí vázat. Však přistě pošlu zase, bude-li to možné. [...] Máš snad možnost z vypsaného poznat, jak je nám. To je též odpověď na Tvé otázky. Měj se dobře, pozdravuj naše, ať se nenechají klamat. Jádro církve je dobré, nesmí je mást nějaký ten hlas ze shora. My venku obстоjíme.“ Vedle již zmiňovaných dopisů farář pro Heikenwäldera obstaral ještě drobné informace vojenského rázu. Po této linii jeho případ došetřovala vojenská kontrarozvědka.

Po kurýrově zatčení začala StB rozplétat síť jeho spolupracovníků a dostala se tak i k osobě Ladislava Krále. Ten byl souzen v rámci skupiny „Karel Heikenwälder a spol.“. Z třiatvaceti obžalovaných bylo nakonec v červnu 1951 Státním soudem v Brně odsouzeno dvacet osob k trestům v rozmezí od 10 měsíců do 25 let těžkého žaláře. Farář Král byl za trestné činy velezrady a vyzvědačství poslán do vězení na 14 let. Trest si nejprve odpýkával v pracovním útvaru vězňů ve Zbýšově u Brna, v roce 1953 byl přeložen na Mírov. Manželka s dcerou Martou nikdy nezapomněly, jak byl při jedné z návštěv v červenci 1955 po prodělané mozkové mrtvici přinesen nemluvicí a částečně ochrnutý na nosítkách. Potřebné léky jim však vězeňské orgány zaslat nedovolily. Povolení vyprosila až po značných peripetích dcera Marta u bývalého spoluvězně z Dachau Josefa Plojhara, v té době již ministra v komunistické vládě. Jak dosvědčuje lékařská zpráva z června 1956, farář Král trpěl vysokým krevním tlakem, následky pravostranné obrny těla po mozkové mrtvici a dvojitým viděním. Jeho zdravotní stav byl přesto posouzen jako život neohrožující a opakované žádosti o přerušení trestu nebyly doporučeny ke kladnému vyřízení. Ladislav Král se tak dočkal podmí-

nečného propuštění až 4. září 1957.

VĚZEŇSKÝ SPIS LADISLAVA KRÁLE

Po nezbytné léčbě sehnal pouze dělnické místo u n. p. Stavby silnic a železnic, později pracoval jako skladník, a od roku 1961 jako hlídač v n. p. Konstruktiva ve velkolomu na Čertových schodech. V té době byl v rámci kategorie tzv. bývalých lidí, tedy osob označených za nepřátelské a nebezpečné lidově demokratickému režimu, znovu rozpracováván, evidován a sledován StB. Kněžská služba mu byla přes opakované žádosti, které podával v letech 1958 a 1961, nadále zapovězena. Berounské náboženské obci CČS(H) vypomáhal tedy alespoň jako kronikář. Narazil však na odpor vlastního biskupa Miroslava Nováka, který se v roce 1959 na okrskové konferenci duchovních pozastavoval nad tím, že „*Král bývá nějak často na faře, tak aby to neublížilo církvi*“. Neutuchající ústrky a kádrování celé rodiny, kdy mimo jiné dcerám nebylo povoleno studium a do zkonfiskované poloviny rodinného domu v Berouně byl nastěhován nájemník, se podepsaly na farářově psychice. Nedočkal se ani přezkoumání a zrušení části svého rozsudku.

Farář Ladislav Král zemřel v necelých 68 letech 30. července 1970. V květnu 1972 rozhodl Krajský soud v Praze ve svém veřejném zasedání o zrušení rozsudku Státního soudu v Brně z 11. června 1951. V odůvodnění se píše: „*U obviněného Ladislava Krále přezkoumávaný rozsudek kvalifikuje jako velezradu předání dvou dopisů Karlu Heikenwälderovi pro osoby za hranicemi se zkreslenými údaji o církevních poměrech v ČSR, aniž zjišťuje obsah těchto dopisů. Státní soud vycházel zde z ničím nedoložené fikce, že každý dopis odeslaný do nepřátelské ciziny byl propagačně využit k rozvrácení našeho lidově demokratického zřízení nebo hospodářské soustavy republiky. Taková umělá konstrukce jest*

vadou, pro niž přezkoumávaný rozsudek jako věcně nesprávný musel být ve smyslu ustanovení § 15/1 písm. b zák. č. 82/68 Sb. ve znění novely zrušen. [...] Obviněný Ladislav Král byl proto ze zločinu velezrady podle § 1/2, 1c, zákona č. 231/ 48 Sb. obžaloby zproštěn.“ Výrok o vině ze zločinu vyzvědačství ponechal soud v nezměněné podobě a Ladislavu Královi za něj vyměřil trest 10 let nepodmínečně včetně „nezbytné“ konfiskace majetku. Plně rehabilitován byl až podle zákona č. 119/1990.

Martin Jindra

(Text vychází z monografie „Sálhnout si do ran tohoto světa. Perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938–1945“).

ŠTĚDRÝ VEČER V DACHAU

„Bylo nás šestnáct, pracovali jsme v prádelně. Práce byla těžká, museli jsme vyprat každého dne hodně špíny, aby se chlapci-vězniové v Malé pevnosti v Terezíně mohli aspoň občas převléci a spát v čistém. Drželi jsme pěkně pospolu, vzájemně jsme si pomáhali, kamarádi na život a na smrt.

Už v sobotu 11. prosince 1943 jsme zvěděli, že ještě před svátky bude veliký transport do koncentráku a že tři z prádelny pojedeme též mezi neznámé, daleko od domova. Tak v pondělí před odjezdem začalo ‚prací komando‘ trochu jinak než obvykle. Dali jsme se po způsobu našich pradlen do zpívání. Začali jsme koledami, přidávali národní písně, zpívali jsme až do večera. Potom stisk ruky, slovo útechy a konec. Ráno v úterý jsme jeli. Žilkův Nový zákon jsem odkázal do péče docenta Dr. Merella, aby si jej potajmu vytahovali zpod složeného prádla, četli si v něm a posilovali se.

Do Dachau jsme jeli celé čtyři dny. Vezli nás v ‚ponorce‘, i ‚náramky‘ na ruce nám dali, na noc nás ukládali do transportních cel.

Dokončení příště

Strýček v pokusné škole Petra Příhody

Představte si, že vcházíte do školy a hned před vámi je vytištěná cedule. „Dobrý den“. Udiveně ji prohlížíte ze všech stran a zezadu je na ní vytištěno: „Na shledanou“ - pro ty, co vycházejí ze školy. Jdete dál. Ve třídě visí na dveřích nápis: „dveře“, na okně: „okno“ a na tabuli: „tabule“. Z vytištěné cedule, připevněné na mapě se dozvíte, že je to „mapa“ a na své židli, jak jinak, máte přilepený nápis: „židle“. Je to sen? Je to počítačová hra? Ne, je to realita, jen se musíte přesunout o 73 let zpátky do roku 1936, kdy můj strýček, tehdy čerstvě sedmiletý, v září začal chodit do druhé třídy do „Pokusné reformované školy“, založené Petrem Příhodou v Praze v Nuslích.

My všichni známe Komenského a jeho „Orbis Pictus“ – knihu plnou obrázků a popisek, co to znamená, aby se děti naučily cizímu jazyku, ale málokdo ví, že významný český pedagog Petr Příhoda za první republiky si tak trošku udělal „Orbis Pictus“ ze své nové školy.

Byla to doba, kdy slova: „nové“, „moderní“ a „změna“ řinčela optimismem. Chuť za čerstvé Československé republiky dělat známé věci úplně jinak byla obrovská. Malinký Jan Šimsa to mohl na sobě pocítit a dobře porovnat. Z tradiční ospalé venkovské školy v Počátlích, kde absolvoval 1. třídu, se najednou dostal do moderní pražské školy, pulzující mladou energií. Cedulky na všech předmětech byly součástí pokusné nové (experimentální) metody výuky čtení. Bylo odmítnuto zastaralé slabikování, zavládla metoda: „Globální čtení“. Děti se učily rovnou celé slovo. Nerozdělovaly si je na slabiky.

Příhoda si myšlenku Globálního čtení přivezl z pobytu v Americe, kde sledoval, jak se děti učí číst anglicky. Angličtina nemá tak jasná pravidla výslovnosti, jako čeština, slova se musí učit většinou celá, nelze je rozdělit na logické součásti. Moderní americká metoda čtení byla aplikována na češtinu.

Proto ty cedule. Dítě přijde ke dveřím a vizuálně si zapamatuje, že ten vytištěný obrazec znamená ty dveře. Myšlenka byla, že: „obsah slova má být předem znám žákovi“. Aby člověk měl s tvarem slova spojený obsah. Jan Šimsa roku 2012 vzpomíná, že dost žáků s tím zápasilo. Luštili to a moc jim to nešlo.

Popsána nápisy byla celá škola. Navíc na chodbách byly citáty z Masaryka. Když byl Jan Šimsa ve čtvrté třídě, byl ve válečném roce 1940 svědkem toho, jak se nápisy na zdech sice nechaly, zatřelo se ale jméno: Masaryk. Škola fungovala dál i během druhé světové války, jen se jí nesmělo říkat „Pokusná reformovaná“. Učitelky, co byly vdané, byly propuštěny, učit mohly jen ty svobodné. Po válce, v roce 1948, kdy se k moci dostali komunisté, škola fungovala dál, pouze pod citáty na chodbách bylo elegantně dopsáno jméno: V. I. Lenin, což byl jeden z hlavních ideologů komunismu. Masaryk by se divil. Zpět do druhé třídy mého strýčka. Jak vypadala pokusná škola? Některé pokusy se osvědčily, zůstaly do dneška a dnes nám už nepřipadají ničím zvláštní a nové. Třeba to, že žáci seděli u stolků s židličkami, ne v dlouhých lavicích, že ve třídě byli kluci a holky dohromady. Existovala též nově místnost s nápisem „šatna“ a tam se děti přezouvaly do cviček. Při vyučování chodily v cvičkách. Přezuvky do školy v dřívější době neexistovaly.

Děti měly zájmové kroužky. Strýček chodil do gymnastiky. Byla snaha získat co nejlepší pedagogy. Například „kreslířský kroužek“ vedl známý akademický malíř Lebeda. Dětem byl dán prostor malovat si to, co chtějí, kladl se důraz na svobodu a kreativitu. Děti vytvářely velké obrazy na velké role papíru.

V sobotu, na rozdíl od jiných škol, v experimentální škole nebylo vyučováno, žáci nedostávali úkoly. Mohli ale využít školní kinosál, kde se v sobotu,

Dokončení na str.4

Znamení před druhým příchodem Krista

Dokončení ze str. 1
doby. Poznání zákonů přírody se odráží v technickém pokroku. Žijeme v době technického pokroku, jaký zde nebyl nikdy v dějinách. Mobilní telefony, skype, navigace GPS, letadla, rakety, elektřina - to všechno jsou viditelné signály, že žijeme „v době konce“. Znamení nám připomínají, že příchod Krista pro církve je blízko !

5. Pátou skupinou znamení je globalizace.

Asi před 35 lety se začalo používat slovo globalizace. Znamená to, že na celé Zemi, na celém globusu Země bude docházet ke sjednocení. Díky moderní komunikaci a moderním dopravním prostředkům se národy země stále více sblížují, navazují stále důvěrnější vztahy a spolupracují. Ve Zjevení Jana ve 13. kapitole je proroctví, že na zemi bude vytvořeno trojí sjednocení – trojí globalizace. Bude to globalizace politická (v. 7), ekonomická (v. 17) a náboženská (v. 8. a 15). Na celé zemi bude vytvořen jeden politický systém a nad celou zemi bude jedna politická vláda. A přijde doba, kdy vládcem nad celou zemí bude jeden člověk - velmi tvrdý diktátor (2 Tes 2,3-4), který se rozhodne, že odstraní ze země víru v živého Boha a v Ježíše Krista. Je nazván Antikristem. Bude to geniální politik, ekonom, duchovní stratég, který skuteční trojí sjednocení světa: politické, ekonomické a náboženské. Bude tak geniální, že ho lidé budou uctívat jako „boha.“ (v. 8.) V oblasti ekonomické už dnes usilují finanční magnáti o globalizaci ekonomiky světa. Veškeré podnikání a obchodování zasahuje už skoro celou zemi. V oblasti duchovní usiluje o duchovní sjednocení všech náboženství hnutí New Age.

6. Šestou skupinu znamení vidíme v národě izraelském.

K nejdůležitějším patří naplnění proroctví SZ o návratu Židů do zaslíbené země a o vzniku novodobého státu Izrael.

V Dt 30,3-5 je napsáno: „Hospodin, tvůj Bůh změní tvůj úděl... a shromáždí tě zase ze všech národů, kam tě rozptýlil... Hospodin tě uvede do země, kterou obsadili tvoji otcové, a ty ji znovu obsadíš...a on ti bude prokazovat dobrodiní a rozmnoží tě víc než tvé otce.“ Ez 37,21-22. Tato prorocká slova se naplnila ve 20. století. Na základě usnesení OSN izraelský politický vůdce David Ben Gurion v pátek 14. května 1948 v Tel Avivu slavnostně vyhlásil vznik židovského státu - Izraele. Po 1900 letech se Židé rozptýlení po celém světě, mohou vrátit znovu do své země. To je historický zázrak. Dalším znamením je vláda Židů nad Jeruzalémem. Kristus řekl: "Po Jeruzalému budou šlapat pohané, dokud se jejich čas neskončí." Pohanské-nežidovské národy vládly nad Jeruzalémem až do roku 1967. Od roku 1967 patří Jeruzalém opět izraelskému národu. V roce 1981 schválil izraelský parlament, že Jeruzalém je a bude věčným, nedělitelným, hlavním městem Izraele. Palestinci si však dělají nárok, že Jeruzalém musí být jejich hlavním městem. Jeruzalém se tak stal velikým mezinárodním problémem. Zachariáš 12,2-3 prorokuje, že Jeruzalém bude „vzpěračským balvanem“ – těžko řešitelným problémem.

7...Sedmou skupinu znamení vidíme v křesťanské církvi.

a...Prvním důležitým znamením je **zvěstování evangelia všem národům země**. Evangelium je přeloženo již do více než 3 tisíc jazyků. Wycliffova misie překládá v současné době evangelium do více než 1000 jazyků. P. Ježíš dal příkaz: „A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.“(Mt 24,14) Misio-náři Wycliffovy misie chtějí začít s překladem do všech jazyků do roku 2025.

b...Druhým znamením v křesťanské církvi je **pronásledování**

věrných následovníků Pána Ježíše. Kristus řekl: "Tehdy vás budou vydávat v soužení i na smrt a všechny národy vás budou nenávidět pro mé jméno." (Mt 24,9.) Podle zpráv ze světa jsou v současné době ročně umučeny tisíce křesťanů. Podle zpráv odborníků bylo ve 20. a 21. století umučeno více křesťanů než za předcházejících 19 století.

c...Třetím znamením v církvi je **narůstající lhostejnost křesťanů**. Kristus řekl prorocká slova: "Vychladne láska mnohých." (Mt 24,12.) V srdcích mnohých křesťanů vychladne láska k Pánu Ježíši, k Božímu slovu, ke Kristově církvi. Je to období největší duchovní vlažnosti v dějinách. Mnohé křesťanské chrámy v Evropě už jsou prázdné a žádné bohoslužby se v nich nekonají. Děsivé svědectví o lhostejnosti křesťanů.

Znamení, která se v naší době uskutečňují, jsou i pro nás signálem, že žijeme v mimořádně důležité době dějin – v době konce.

Měli bychom tedy velmi upřímně prozkoumat svá srdce: Hoří nám v srdcích plamen lásky k Pánu Ježíši? Pokud vyhasíná, číňme pokání! A jak to vypadá v našich rodinách? Hoří všem členům našich rodin v srdcích oheň lásky k Pánu Ježíši? Proč nám to dnes Kristus připomíná? Z jednoho prostého důvodu: On si nás lidé zamiloval. Každého z nás miluje vřelou láskou a chce, abychom všichni byli mezi těmi, kteří budou věčně šťastní v jeho království. Proto nám dnes praví: "Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko!"

Bratři a sestry, přeji vám, abyste všichni byli mezi těmi, kterým hoří v srdci plamen lásky ke Kristu a kteří budou prožívat věčnou radost v Kristově království.

Stanislav Kaczmarczyk

Mobily připravují mozek o humanitu?

Ke vzniklému sporu, zda se má zakázat mobil ve školách, se vyjádřil neurolog Martin Jan Stránský (zakladatel kanceláře ombudsmana pro zdraví) mj. následovně: Kvůli nadužívání mobilů již nyní vidíme u lidí změny na mozku. Děti musíme nutit přemýšlet. Francie poměrně nedávno zakázala užívání mobilů ve školách. Narůstá pocit úzkosti a jsou pozorovány anatomické i funkční změny na mozku. Nejhorší je, že způsob komunikace, na který jsme byli zvyklí, od zrodu moderního člověka a v postmoderní civilizaci, se najednou během posledních 20 let totálně rozpadá. Nastal obrovský nárůst konzumentarismu. Lidé chtějí více a více vydělávat. Méně se tak starají o své potomky. Rodina je již zhruba od 60. let minulého století rozdělená. Členové spolu mluví méně a jinak. Dokonce až 10 % lidí řeší rodinné problémy tak, že si je mezi sebou textují mobilem. Když se vám něco nelíbí, vypnete jednoduše diskusi a jdete se projít. Nemusíte čekat na reakci. Dva největší velikáni posledních 100 let – Einstein a Hawking – řekli, že je to technologie, která doslova zničí lidstvo. Nemysleli třeba nukleární zbraně, ale závislost na technologiích. Ptám se: Jsme díky moderním technologiím šťastnější?!”

(-dleln)

Dočkáme se konce letního času?

V minulém roce proběhlo celoevropské hlasování o tom, zda ponechat či zrušit střídání času. Hlasování, které vyhlásila Evropská komise, se zúčastnily tisíce lidí ze všech členských států Evropské unie a přes 80 % z nich si přálo, aby se střídání času zrušilo. Evropská komise tedy vydala směrnici, podle níž mají národní vlády připravit vlastní směrnici o tom, jaký čas si zvolí jako standardní. Představa byla, že směrnice bude platit od dubna tohoto roku a že tedy od letoška střídání času přestane. Náš senát návrh projednával koncem loňského roku a vypadá to, že se u nás střídat čas jen tak nepřestane. Přestože se většina vědců přiklání k tomu, abychom zvolili jako standardní čas sluneční, tedy aby v poledne bylo slunce nejvýše, dost lidí myslí, že by bylo dobře, aby celoročně zůstal letní čas, protože se domnívají, jak vyplynulo z různých internetových diskusí, že bude v zimě déle vidět.

U nás je přibližně 4000 slunečních hodin různých druhů, typů a stář. Nejstarší dochované sluneční hodiny lze nalézt na chrámu sv. Bartoloměje v Kolíně, největší u nás a jedny z největších (ne-li největší) v Evropě vybudované přitom jako jednotná stavba vznikly v Třešti v roce 2003. Na náměstí T. G. Masaryka zabírají plochu o velikosti 663 m² a jejich ukazatel má výšku 8,21 metru. Nejvýše položené sluneční hodiny v České republice lze nalézt ve výšce 1038 metrů nad mořem na Kleti, nejvyšším vrcholu Blanského lesa. Zde, neda-leko hvězdárny, stojí od roku 1974. Největší sluneční hodiny na světě zvané Samrat Yantra jsou součástí královské astronomické observatoře Džantar man-tar v indickém Džajpuru. Byly postaveny v roce 1728. Jejich ukazatelem je ka-menná trojúhelníkovitá stavba vysoká přes 27 m, po jeho stranách jsou syme-tricky postaveny dva obloukovité číselníky (pro zobrazení dopoledního a odpo-ledního času), na které dopadá hrana stínu od ukazatele. Měřítko číselníku udává čas s relativní přesností 2 s. Lidé používají k měření času sluneční hodi-ny už více než 7000 let.

Je ale škoda, že změnou na letní čas nefungují správně.

Helena Bastlová

Strýček v pokusné škole Petra Příhody

Dokončení ze str. 3
za vstupné 1Kč promítaly filmy zvláště z nového moderního státu, vzniklého na území Ruska, ze Sovětského Svazu. Ten v roce 1936 lákal k prozkoumávání a špatné zkušenosti s ním Evropu teprve čekaly. Otec Jana Šimsy, Jaroslav Šimsa, který Sovětský Svaz navštívil, dětem ve škole o své cestě udělal přednášku. Tatínek Jaroslav Šimsa v některých věcech s Petrem Příhodou nesouhlasil. Dokonce kritizoval některé jeho experimenty ve svém článku, vydaném v původně legionářském deníku: „Národní osvobození“. Přes odlišné názory byli oba vzdělanci přáteli. Byla to doba, kdy ruku v ruce s nadšením z nových věcí šlo též nadšení z „nových a jiných“ názorů člověka vedle mne, se kterými sice nemusím souhlasit, ale čím odlišnější názory má, tím se pro nás společná diskuse stává zajímavější a může nás více vzájemně obohatit. Svého protivníka v diskusi si vážím. Byla to Masarykova demokracie, co dávala prostor a byla charakterizována ochotou naslouchat.

Ve škole se kladl důraz na aktivní spoluúčast žáků na provozu. Snahou bylo, aby se žáci o školu starali. Nejen běžná pomoc jako je mytí tabule, zalévání květin ve třídě. V každé třídě existovala dětmi zvolená „žakovská samospráva“, kterou vedl žák „starosta“, můj strýček pak byl „místostarostou“. Konaly se třídní schůze. Starosta udával dětem slovo, mezitím místostarosta (Jan Šimsa) dával pozor, aby se nezlobilo. Kladl se důraz na to, aby děti diskutovaly. Děti též byly vedeny k intenzivnímu čtení. Kromě školní kni-

hovny a hodin čtení s Čítankou se knihy též společně četly 1x týdně v kroužku: „laická morálka“, což byla alternativa k tradiční výuce „náboženství“. Rodiče žáka rozhodli, zda dítě zapíše do „náboženství“ nebo na „laickou morálku“. Zde se četly na pokračování předem doporučené knihy a nad nimi děti diskutovaly. „Byla snaha, aby se s dětmi hovořilo“, dodává Jan Šimsa. Experimenty pokračovaly. Při vyučování se nepsalo do sešitů, ale na volné listy, které se pak zakládaly do desek. Novinkou bylo, že při psaní se už děti nemusely učit ozdobné písmo stínovat,

Budeš usilovat o spravedlnost...

Dokončení z minulého čísla

Svátky samotné nabádají lid ke spravedlnosti, připomínají zásadní rovnost všech jeho členů, když ukazují, že všichni stejným způsobem závisejí na Božím milosrdenství, a vybízejí každého ke sdílení obdržených dobrodiní s dalšími. Právo Izraele bylo odleskem práva Božího, proto muselo být zásadně nestranné. Spravedlnost je obrazem jednání Hospodinova a při každém soudu v Izraeli měla být zřetelná. To platí i pro současnou církev: Nestrannost věřícího ukazuje na nestrannost Boží, který dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé (Mt 5,45). Pocta a díkuvzdání Hospodinu ve svátcích jde ruku v ruce se spravedlností a poctou vůči bližnímu, zejména je-li slabý a potřebný a to je zvěst i pro dnešek, pro náš život a pro život církve.

Slova Páté knihy Mojžíšovy: „Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost“ (Dt 16, 20), vybrali pro Týden modliteb za jednotu křesťanů tentokrát křesťané z Indonésie. V této zemi žije mnoho obyvatel a velká část z nich žije v chudobě. Bohatství je dopráno jen někomu. Tím je ohrožena harmonie společnosti, v níž lidé různých etnik, jazyků a náboženství žijí pospolu a sdílejí smysl pro vzájemnou odpovědnost. Je to problémem na spoustě míst světa. Vedle mrakodrapů, impozantních hotelů a luxusních obchodních center, symbolizujících závratné bohatství žijí lidé v krajní bídě. Život v chudobě, řekli bychom v bídě, vypadá ještě úplně jinak, než jak si to asi umíme představit. Mojžíšův zákon říká: tam, kde není bohatství sdíleno, společnost se rozštěpí. Pán Bůh si činí nárok na to nejlepší, co člověk má. Protože v ochotné štedrosti vůči Hospodinu spočívá tajemství požehnání. Jen domysleme do důsledků, jak někdy s Pánem Bohem jednáme. Když dokážeme dá-

vat Pánu Bohu všechno, na co má nárok, a možná ještě víc, otevřeme si dveře pro Boží požehnání. To není věc obchodu, směny požehnání za desátek, ani v nejmenším. Ochotné dávání prostě mění lidské srdce, vyhání sobectví, pýchu, samotu. Připravuje lidské srdce pro přijetí Božího požehnání. Pán Bůh je vposledku nabízí i nevděčným i zlým (L 6,35b), ale oni ho nejsou schopni přijmout, dokonce ho ani nevidí. Apoštol Pavel v listě Římanům vybízí křesťanské společenství; ti, kdo jsou silní, se mají postarat o slabé. „Mít zalíbení sami v sobě“ (srov. 15,1) není křesťanské. Po Kristově příkladu se máme snažit o růst těch, kdo jsou slabí. Solidarita a společná odpovědnost musejí platit jako zákony, na nichž je založena křesťanská rodina a každé křesťanské společenství. Kdyby se někdo z našeho sboru ocitnul v bídě, myslíte, že bychom mu dokázali pomoci? Kdyby někdo někomu v našem okolí ubližoval, vysmíval se mu, týral by ho nebo by ho lehkovážně soudil, zastali bychom se toho, komu je křivděno?

I my jako svatý lid Boží stojíme neustále před vstupem do Království, které nám Pán přislíbil. Avšak jelikož jsme rozdělení, potřebujeme si připomínat pobídku ke spravedlnosti, s níž se k nám Bůh obrací. Také mezi křesťany hrozí, že převládnou způsoby, jaké znali Izraelité v dávných dobách i mnoho národů dnešní doby, že totiž při úsilí o hromadění bohatství a v honbě za penězi a konzumem, budeme zapomínat na slabé a potřebné. Je snadné zapomenout na základní rovnost, která je mezi námi, na to, že jsme původně všichni otročili hříchu a že nás Pán zachránil svou vykupující obětí a mnohé ve křtu povolal za své syny. Je snadné považovat duchovní milost, která nám byla dána, za své vlastnictví, za něco, co jen nám náleží a patří. Tak smýšlejí mnozí, když

určují, koho Bůh miluje a koho nemiluje. Je rovněž možné, že dary, které jsme od Boha dostali, nás učiní slepými k darům, přiděleným jiným křesťanům, bratřím a sestrám z jiných denominací. Je velkým hříchem zlehčovat či pohrdat dary, které Pán udělil jiným bratřím, a myslet si, že jsou jaksi méně privilegovanými před Bohem. Pokud v sobě živíme tyto myšlenky, dovolu-jeme, aby se milost, kterou jsme obdrželi, stala zdrojem pýchy, nespravedlnosti a rozdělení. Jak bychom pak mohli vstoupit do zaslíbeného Království?

V tomto Království, které tu je pro všechny, už jsme, aspoň částečně zapojení, proto nemůžeme přehlédnout Boží náruč, do které jednou cele vstoupíme. Bůh, který miluje všechny stejně od nás žádá nejen pokoj, ale i spravedlnost. Naše společná cesta k jednotě a oslava Boha je svátkem zahrnujícím všechny lid, svátkem, v němž jsou obdržené dary od Pána dány k dispozici druhým a sdíleny se všemi. Abychom mohli učinit první kroky k oné zaslíbené zemi, již je naše jednotu, musíme především s pokorou uznat, že požehnání, kterých se nám dostalo, nejsou našimi podle práva, nýbrž jest to dar a obdarování a že nám byla dána, abychom je vždycky sdíleli s ostatními. Musíme také uznat hodnotu milosti udělené jiným křesťanským církvím. Přejme si a nepřestávejme si přát mít účast na darech druhých bratří i sester. Křesťanský lid, obnovený a obohacený touto vzájemnou výměnou darů, bude lidem, který existují před Božími zákony. Potom nikdo a nic nemůže znejistit jeho - náš, krok a ani narušit důvěru na cestě do zaslíbené země.

Podle textu papeže Františka sepsal

Dušan Ehmig, Dvakačovice

Pozvánky

Na jarním semináři historické společnosti VERITAS bude připomenuto **400. výročí České konfederace**. Promluví doc. PhDr. Eva Melmuková a název její přednášky zní: *„První pokus o demokratický stát ve střední Evropě – rok 1619.“* Seminář se bude konat v Pardubicích v sálku na faře ČCE v ulici Sladkovského č. 638, a to v sobotu dne 30. března v 10 hodin. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace: Soukenická 15, 110 00 Praha 1, tel.: + 420 770 624 052, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Celoroční předplatné 592 Kč, jednotlivé číslo 13 +3 Kč. Č.ú.: 228961190/0300
Redaktorka: Helena Bastlová
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů. Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Tiskne: Grafotechna plus, s. r. o. Lýskova 1594/33, 155 00 Praha 13
Distribuci provádí:
* Pro jednotlivce: Česká pošta, s.p. bezplatná infolinka 800 300 302
adresa pro písemný styk: Česká pošta oddělení periodického tisku Olšanská 9, 130 00 Praha 3
e-mail: postabo.prstc@cpost.cz
*Hromadné zásilky: ADLEX s.r.o. Xaveriova 1888/45, 150 00 Praha 5 tel.: 251566451; 603716570
Fax: 251566451, e-mail: adlex@adlex.cz
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X